

3. ročník
2014
číslo
2

Ozveny spod Rakša

Spravodaj občanov Žitnej-Radiše 0,50€

18.7.2014

ISSN 1338-9084

Žatva v obci

**Keď slnko zafarbí
obilie do žltá,
pre Sváka s Matúšom
začína robota.**

**Tam, kde sa zasialo,
tam žatva zavíta,
veď svätá Margita
zve žencov do žita!**

Foto: Ing. Vladimír Dúbravka, Ivan Kušnier

Denník starostu

Začiatok druhého štvrtroku sa v obci niesol v znamení rekonštrukcie verejného osvetlenia. Toto bolo ukončené hneď začiatkom apríla a dnes už osvetľuje obec oveľa intenzívnejšie ako to staré, aj na miestach, kde predtým nebolo, ale hlavne hospodárnejšie vzhľadom na LED svietidlá. Sme zatiaľ jedinou obcou v bánovskom okrese, ktorá na toto získala dotácie a teraz idú takéto aktivity robiť aj iné obce formou prefinancovania cez úvery. Samozrejme nie všetci občania v tom vidia iba klady, kto mal predtým svetlo pred domom, mal osvetlený aj dvor, kto nemal mal tmu, takisto si musíme zvyknúť na inú intenzitu svetla, kde mnohí tvrdia, že im svieti do očí, ale verím, že všetci si časom na toto zvykneme. Koncom marca sa uskutočnila ďalšia brigáda na retenčnej nádrži, kde sa osadila rampa, a tým sa zabránilo prechodu ťažkej techniky cez nádrž., bola pokosená burina a vysadená nová tráva na spevnenie svahu. Po minuloročnej búrke v čase mikroregionálnych slávností začali aj vodohospodári plánovať malé záchytné nádržky v časti Rakovec. Túto formu protipovodňových opatrení už presadzuje aj terajšia vláda hlavne v najohrozenejších oblastiach Slovenska.

Pravidelné kultúrne a spoločenské podujatia v tomto období – Deň víťazstva nad fašizmom, Deň matiek, MDD a stávanie

mája, boli uskutočnené v spolupráci so Zväzom žien a myslím si, že mali veľmi dobrú úroveň. Chcem sa týmto poďakovať všetkým, ktorí sa na nich podieľali a zúčastnili a verím, že tieto tradície zostanú aj v budúcnosti. Osobitne chcem poďakovať aj našim speváčkam, ktoré napriek veľkým problémom tieto akcie skrášlili. Verím, že sa podarí nahradiť speváčky, ktoré vypadli z kolektívu z rôznych dôvodov a že táto skupina bude aj naďalej prispievať k vyššej úrovni kultúry v obci.

Akcie MDD a Deň matiek spolu s otvorením detského ihriska prebehli na vysokej úrovni aj v MŠ. Horšia správa je to, že odchádza riaditeľka MŠ Dušana Flórová, ktorá tu pôsobila 12 rokov a ktorá našu škôlku pozdvihla na veľmi vysokú úroveň za čo jej srdečne ďakujem. Želám jej, nech sa jej na novom pôsobisku darí a verím, že škôlka bude pokračovať aj naďalej na vysokej úrovni.

Mikroregionálne slávnosti tohto roku boli v Miezgovciach kde mali aj výročie obce. 720 výročie má v tomto roku aj naša obec a chceme ho spojiť s oslavami SNP. Prosim všetkých občanov, ktorí majú nejaké nápady na program, nech nám s týmto pomôžu.

Chcem sa poďakovať poslancovi OcZ Michalovi Hankovi, ktorý nám vymaľoval priestory pošty, ktoré patria obci a ktorý sa podujal skrášliť aj priestory knižnice v rámci projektu Emy Kušnierovej „KomPrax“. Takisto v rámci tohto projektu prebehla aj akcia letné kino na ihrisku, ktorú mala Anetka Kušnierová. Obidvom dievčatám ďakujem, že si vybrali takéto aktivity v obci a prispeli k zlepšeniu našej kultúry.

Z dôvodu poruchy vodovodného potrubia na cintoríne v Žitnej sme svojpomocne s aktivačnými pracovníkmi pod kontrolou Zdenka Kušnieru a Milana Ďurču vymenili hnilé potrubie za hadicu a dúfam, že tým bude s vodou na cintorín pokoj na dlhé roky.

V tomto období sa tradične konajú aj súťaže DHZ, v ktorých samozrejme máme zastúpenie a začala aj LMH kde držíme našim dievčatám palce.

Konali sa aj voľby do európskeho parlamentu, bola u nás veľmi nízka účasť spôsobená aj tým, že na kandidátkach nebol žiadny človek z nášho okresu a ľudia nevidia prácu, ale iba vysoké príjmy europoslancov.

Začína sa leto a s tým spojené aj obdobie sucha, preto prosím všetkých o zvýšenú pozornosť pri manipulácii s ohňom. Želám všetkým krásnu dovolenku a príjemné leto.

Opustili nás

Ing. Jozef Zrnek

nar. 23. 8. 1960
zom. 9. 6. 2014

Ján Turóczy

nar. 25. 6. 1962
zom. 13. 6. 2014

Dušan Hanko

nar. 12. 9. 1944
zom. 3. 7. 2014

Češť ich pamiatke!

Obec Žitná-Radiša: Obecný úrad v Žitnej-Radiši č. 105, 956 41 Uhrovec, tel., fax : 038/7694421, e-mail: info@zitna-radisa.sk, úradné hodiny: Po-Pia: 7:00-15:30

Obecná knižnica informuje

Knižné novinky:

M. Hrachovcová: Murko sa vracia – príbeh o tom, ako malý zvedavý kocúrik neposlúchol raz mamičku a sám sa vybral z gazdovského dvora na skusy, pričom samozrejme zablúdil. Kto všetko mu pomohol nájsť cestu domov k mame, o tom rozpráva táto knižka pre najmenších čitateľov

V. Kubičková: Vo veršoch sa ľahko ráta – veselé veršované

príbehy „zo života“, Autorka sa vo svojich básničkách pohrala s číslami, aby začínajúci školáci videli že sa ich vôbec nemusia báť. Deti tu nájdu zábavu, poučenie, ale aj varovanie pred nerozvážnym konaním, aby dokázali rozlíšiť hru od nevinného dobrodružstva, ale aj od ohrozenia zdravia, ba aj života.

J.D.Thomas: Detektív Zack – táto kniha rozpráva zaujímavý príbeh o chlapcovi, ktorý sa rozhodne zistiť pravdu o potope sveta

a nájsť argumenty pre svojho kamaráta, ktorý neverí, že príbehy a postavy v Biblii sú pravdivé. Spolu s rodičmi sa vydáva na prázdninovú cestu do Utahu, počas ktorej navštívi mamutiu jaskyňu, dozvie sa o dinosaurom pohrebisku, objaví tajomné fosílie. Zúčastní sa aj archeologickej výpravy po Strednom východe po stopách Mojžiša a Abraháma...

S. Maxwell: Tajomstvo jaskyne – málo zo súčasných detí vie, kto bol Timur a jeho družina z rovnomennej knihy Arkadija Gajdara. Ale väčšina rodičov im to ochotne porozpráva. Aj v útlej knižke, dej ktorej sa odohráva v starej tichej dedinke na pobreží Škótska, sa začínajú diať čudné veci. Akoby sa na toto takmer opustené miesto nasťahoval anjel. Alebo to nebol anjel?

Kniha inšpiruje deti po celom svete, aby nachádzali radosť v pomoci druhým

J. Melgosa: Žit' naplno (knihy o dospelívaní) – kniha je venovaná dospelujúcim deťom, aby si zbytočne nepokazili život vlastnou neznalosťou a nerozvážnosťou. Súčasne je to kniha o rodičoch a aj pre rodičov. Hovorí ich rečou, rozumie ich obavám i nádejám.

„Nič si nerobte z toho, že nepočúvajú čo hovoríte, zamyslite sa nad tým, že vás neustále pozorujú!“ - R. Fulghum.

M. Bieliková: Každý má šancu – 15 povzbudzujúcich kapitol zo života o tom, ako vidieť svet z tej svetlejšej stránky. Úryvok z nej:

Ak si sa dnes ráno zobudil viac zdravý ako chorý, si šťastnejší, než milión tých, ktorí nedožijú konca tohto týždňa.

Ak si nikdy nemusel prežívať hrozbu vojny, samotu väzenia, agóniu mučenia alebo bolesť od hladu, nepatríš medzi 20 miliónov ľudí na tejto zemi, ktorí niečo z toho prežili.

Ak máš v chladničke jedlo, v skrini oblečenie, v izbe posteľ a strechu nad hlavou, si bohatší než 75 % obyvateľov tejto planéty

Ak máš peniaze v peňaženke, účet v banke, patríš medzi 8 % bohatých ľudí na svete

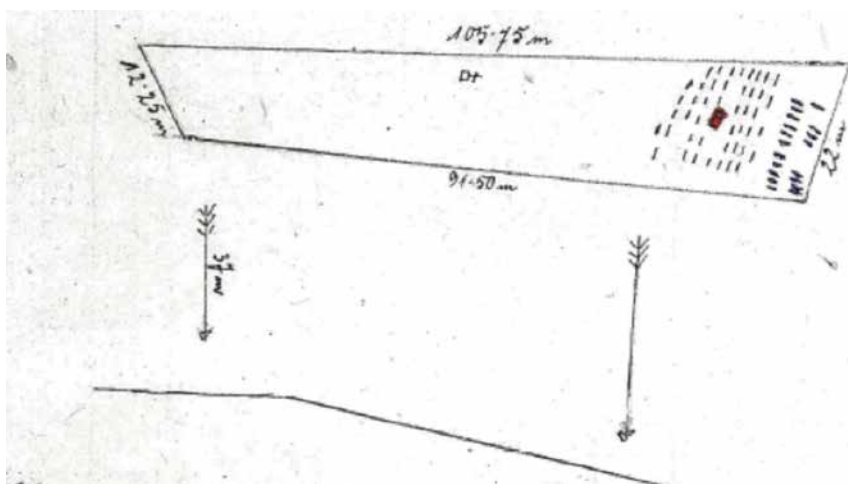
Ak si vieš prečítať tieto informácie, si šťastnejší než viac ako 2 miliardy ľudí na svete, ktorí vôbec nevedia čítať

Sme šťastní vďaka mnohým veciam, ktoré si ani neuvedomujeme, pretože ich vnímame ako samozrejmosť...

Autor: Alena Kušnierová, knihovníčka Obcej knižnice

Balkán

V roku 1908 Rakúsko-Uhorsko anektovalo Bosnu a Hercegovinu. Nasledovali dve balkánske vojny 1912-1913. Priamy podnet na konflikt nasledujúceho roku 1914 bol Sarajevský atentát na následníka trónu Františka Ferdinanda a jeho manželku Žofiu, rod. Chotkovú 28.6.1914. Po ultimátu Rakúsko-Uhorsko vyhlásilo Srbsku 28.7.1914 vojnu. Mobilizáciou zo Slovenska odišlo do

Dobový náčrtok cintorína v Omastinej rok 1920-1922

útvarov cez 400 000 mužov. Vojnu opantal aj ošial' v okresnom meste Bánovce nad Bebravou, kde ju vítali výkrikmi „Ejlen a Háború“ nech žije vojna. Frontové nasadenie slovenských vojakov zaviedlo na Západný, Východný a Balkánsky front ďaleko od domova do neznámych končín. Nadišiel čas neistoty, strach zo smrti. Vrátim sa živý, alebo príde čierno orámovaný listok s mojim menom?

Štefan Homola *1897 v Uhrovci, okres Bánovce nad Bebravou, príslušný do obce Prečín- Lehota, okres Púchov. Pešiak Honvédskeho pluku č.15, evanjelik a.v., slobodný, roľník. Nezvestný na rumunskom bojisku od 16.9.1916. Prehlásený za mŕtveho 1.1.1917 z výroku sedzie v Trenčine 7.8.1925, ktoré nadobudlo platnosť 7.8.1925. Do matriky úmrtia R.15 str.124 zapísal kurátor 2.triedy František Kovalčík.

Pavel Škultéty *4.6.1886 v Dubníčke, okres

Bánovce nad Bebravou, príslušný do obce Uhrovec, okres Bánovce nad Bebravou. Evanjelic a.v., ženatý, čeladín. Vojak pešieho pluku č.71. Nezvestný od 9.7.1917. Prehlásený za mŕtveho 10.7.1919 z výroku sedzie v Trenčine. č.M. 215/26/6 z 15.6.1927, ktoré nadobudlo platnosti 9.8.1927. Do matriky úmrtia R.274 str.57 zapísal štábný kapitán duchovnej služby František Findor.

Július Roth *1881 v obci Veľké Uherce, okres Partizánske, príslušný do obce Uhrovec, okres Bánovce nad Bebravou. Pre informáciu v rokoch 1863 – 1913 bol úradný názov Veľkých Uheriec, Nagyugroc. Pešiak, peší pluk č.71, ôsma stotina. Ženatý, klampiar, izraelita. Zomrel na týfus 28.2.1916 v zajateckom tábore v Tvorke v nemocnici, gubernia Samara v Rusku. Pochovaný 1.3.1916 v zajateckom cintoríne. Svedkovia úmrtia Pavel Slaninka z Uhrovca, Jozef Krumps z obce Zuberi. Do matriky úmrtia R.272 str.41 zapísal poľný

kurátor Jindrich Hajdyn. **Ludvík Vadas** *1890 v Budapešti v Maďarsku. Poddôstojník 15 Honvédskeho pluku. Účtovník. Dôvod smrti samovražda obesením 31.3.1918 v Uhrovci okres Bánovce nad Bebravou. Pochovaný na civilnom židovskom cintoríne v Uhrovci 21.3.1918 do samostatného hrobu č.3. Dozor o hrobové miesto mala miestna židovská náboženská obec v Uhrovci. Posledná

adresa trvalého pobytu vojaka v zápise Budapešť Maďarsko.

Obec Omastiná úradný názov 1907 – 1913 Csermely.

Michal Ševčík *29.4.1880 v Biskupiciach, okres Bánovce nad Bebravou, príslušný do obce Omastiná. Rímskokatolík, ženatý, vojak honvédskeho pluku č.14. Od 1914 nezvestný. Prehlásený za mŕtveho z výroku krajského súdu v Trenčine č. M. 17 z 30.3.1932, ktoré nadobudlo platnosti 20.5.1932. Do matriky úmrtia R.21 str. 186 dodatočne zapísal štábný kapitán duchovnej služby Ferko Kovalčík.

Ján Kuric *1885 v Omastinej, okres Bánovce nad Bebravou, evanjelik a.v., ženatý maloroľník. Vojak honvédskeho pluku č.15. Zomrel následkom rozsiahleho devastačného zranenia šrapnelom 12.12.1914 v nemocnici ENNS-U v okrese Linec v Hornom Rakúsku. Pochovaný 14.12.1914 v cintoríne ENNS-U. Smrť zistil službukonajúci lekár. Oznámenie

o úmrtí z nemocnice dňa 12.12.1914. Do matriky úmrtia R.12 str.440 zapísal kurátor I.triedy František Kovalčík.

Koloman Ábel *1885 v Omastinej, okres Bánovce nad Bebravou. Narukoval v roku 1915 do pešieho pochodového pluku č.71 do Trenčína ako vojak. Jeho pozemskú púť ukončila tuberkulóza 8.7.1917 v Omastinej. Pochovaný na obecnom cintoríne v obci do samostatného hrobu (prikladám náčrtok cintorína). Hrob bol podľa záznamov označený krížom a podľa katastrálneho záznamu na strane 333, dozor nad pietnym miestom mala miestna žandárska stanica v Uhrovci. Za celý cintorín zodpovedala obec Omastiná. V evidenčnom liste vojaka je uvedená adresa na pozostalých na meno Ábel Rudolf, poľsný v

obci Omastiná.

Koloman Ábel odpočíva v pokoji v rodnej obci, slovenskej zemi. V obci Omastiná sa v súčasnosti pochováva na dvoch cintorínoch, nachádzajúcich sa na svahoch, východnej a západnej strane od hlavnej cesty smerom do obce. Podľa situačného plánu neviem určiť, ktorý cintorín je zakreslený. Neboli uvedené svetové strany, máme len rozmery cintorína. Dlhšie strany majú 105,75 m, 91,50 m. kratšie 12,25 m a 22 m. Pomôckou môže byť zakreslená šípka od cintorína možno ku ceste, ktorá ma 37 m. Zakreslených máme 65 hrobov v 12 radoch. Prvé dva rady 19 hrobov vo vodorovnej polohe na strane 22 m. Ďalších 10 radov vo zvislej polohe 46 hrobov. V šiestom rade som zvýraznil hrob K.

Ábela. Cintorín sa dá identifikovať aj podľa polohy hrobov. V súčasnosti sú oba cintoríny označené náboženskými symbolmi. Došlo aj k pozitívnej náprave, sú dôstojne udržiavané, pokosené podľa právneho poriadku cintorína. Je to vďaka súčasnému starostovi Viliamovi Kusému. Nakoniec ďalší výskum môže upresniť o ktorý cintorín sa jedná a kde možno má hrob, zostal kopček hlíny po tomto rodákovi.

Je ním Johan Kuricz, ladman 15. Husárskeho regimentu z Trenčína narodeného v Omastinej. Zomrel ako 27 ročný 30.4.1880 v Omastinej a posledné slová útechy nad hrobom mal evanjelický farár Karol Reis.

Autor, foto: Jaroslav Kohút

Deň matiek

A opäť tu bol ten krásny deň, deň plný lásky, úcty, radosti a veselosti-Deň matiek.

Dňa 9.5.2014 sme v kultúrnom dome pripravili posedenie pri príležitosti Dňa matiek. Deti chceli spraviť radosť svojim rodičom a tak si pre ne pripravili krátky program plný ľudovej hudby, tanca a básničiek. Na ľudovú nôtú nám hral na husliach Janko Hrebíček so svojou dcérou Líviou a deti zo škôlky, ale aj školy tancovali podľa nich. Všetky deti zarecitovali aj krátke básničky. Tak isto aj ženská spevácka skupina zaspievala pre mamičky krásne pesničky.

Na záver dostali všetky mamičky zákusok a sladký aj keď letný božok od svojich detí.

Myslím si, že to bolo veľmi vydarené popoludnie, kde sme chceli všetkým mamičkám prejaviť ako ich máme radi.

Chcela by som sa poďakovať všetkým deťom, ktoré sa zúčastnili a spestrili tento program. Mali z toho veľkú radosť, že mohli vystupovať a ukázať čo vedia. Už teraz sa veľmi tešia na ďalšie takéto stretnutie.

Autor: Lenka Botková, foto: Terézia Botková

DEŇ DETÍ

Dňa 30.5. sa konala akcia pre deti- MDD. Vzhľadom na to, že počasie nám neprišlo boli sme nútení presunúť sa do kultúrneho domu, kde sme museli vymyslieť narychlo nové súťaže a zábavu v inom formáte ako sme pôvodne plánovali. Aj napriek tomu prišlo medzi nás približne 50 detí, ktoré boli naozaj veľmi kreatívne a súťaživé. Doslova sa trhali, kto pôjde medzi prvými súťažiť. A dokonca musím pochváliť aj rodičov, ktorí sa zapojili a súťažili spolu s deťmi. Ale sme sa nasmiali, tú radosť v očiach detí, keď otcovia vozili mamičky na fúrikoch, to ste mali vidieť. Alebo keď sa išla „Veľká Pardubická“ bežať, to boli krásne „koníky“. Je vidieť, že aj dospeláci sa vedú baviť spolu s deťmi. Deti si mohli namaľovať aj nejaké pekné obrázky, a potom maľovali Anetka s Emou.

Po asi dvoch hodinách skákania a bláznenia sa, nastal čas na oddych. A tak prišlo „kura“ a rozdávalo deťom hamburgery, ktoré nám pripravili tety Darinka, Majka, Janka a Dáška. Veľmi pekne im ďakujeme, lebo boli výborné.

Keď sa deti v pohode napapali, dostali sladkú odmenu za bojovnosť s akou súťažili.

Potom nasledovala diskotéka, kde o hudbu sa postarala Tereška.

Myslím si, že aj keď sme boli v kultúrnom dome a nie na ihrisku, dopadlo to veľmi dobre a hlavne deti odchádzali domov vyšantené, spotené ale s rozžiarenými očami.

Dúfam, že boli všetci spokojní, aby sme sa opäť o rok mohli stretnúť na podobnej akcii.

Autor: Lenka Botková, foto: Terézia Botková

Rozhovor s manželmi Kluvánkovými

Nedávno sa obyvateľstvo našej obce rozrástlo o manželov Kluvánkových. Prečo si vybrali práve našu obec a ako sa u nás udomácnili sa ich spýtala Mgr. Janka Adameová:

Čo vás viedlo k rozhodnutiu presťahovať sa z mesta na vidiek ?

Obidvaja s manželkou sme sa narodili a aj sme vyrastali v meste. V časoch nášho detstva bol trend ľudí sťahovať sa do miest, kde ľudia tušili väčšie možnosti a možno aj pohodlnejší život. V posledných rokoch sa však dá pozorovať úplne opačný trend, kto môže sťahuje sa na dom. Narodením našich detí sme aj my začali rozmýšľať o živote na dedine. Chceli sme, aby naše deti mali väčší vzťah k zvieratám, prírode, ale aj práci a zodpovednosti. A že sa nám stala domovom Žitná- Radiša je len náhoda. Veľmi sa nám

zapáčil teraz už náš domček a bolo rozhodnuté. **V porovnaní so životom v Bánovciach nad Bebravou, čo si najviac ceníte na živote v rodinnom domčeku na dedine v Radiši ?**

Najväčšou výhodou, aspoň ako to vnímame, je dvor. Opekať, či grilovať pred čínziakom, alebo dať si kávu na trávniku uprostred sídliska, je u nás takmer nepredstaviteľné. No a keď pustíte von deti, aby ste sa stále strachovali, či sa im niečo nestane, prípadne či zas niečo nevyvedú oni. S tými niekoľkými ármí dvora vstúpil do nášho života doslova iný rozmer. Takže keď sa vrátíme domov z práce, máme pocit ako na dovolenke. Na jar, v lete aj

na jeseň sa návštevy odbavujú na dvore aj deti si vybehnú von, kedy chcú.

S každým sťahovaním sa je spojená aj istá obava z toho, ako bude rodina prijatá v novom prostredí a akí budú susedia. Z tohto hľadiska si tiež nemôžeme sťažovať. So susedmi vychádzame dobre a pomohli a poradili nám aj mnohí ďalší miestni občania.

Naopak, aké výhody ste ako rodina pocítovali keď ste žili v Bánovciach nad Bebravou?

Dosť sme sa báli dochádzania, ale ako sa ukázalo, dá sa celkom dobre zvládnuť, pretože všetci dochádzame do Bánoviec.

Na dome je, samozrejme, o dosť viac fyzickej práce než na činžiaku. Zvlášť zimy bývajú „kruté“. Rúbať drevo, nosiť drevo, odpratávať sneh,... V tomto kontexte sa nám to globálne otepľovanie nezdá až taká zlá vec a zima, ako bola posledná, by mohla byť častejšie. Aj počas roka je roboty okolo domu podstatne viac. No myslíme si, že nič z toho, čo sa človek naučí, nie je zbytočné (a tu už sme sa naučili mnoho nových vecí).

Výhody života v meste vidíme asi len v lepšej dostupnosti všetkého. Školu deti mali 300 m od činžiaku, do práce sme mali 5 min. Všetko, čo sme potrebovali sme mali na dosah, teraz je to hlavne o aute. Inak ostatné veci využívame v podstate úplne rovnako ako keď sme bývali v meste. Jednoducho nie sme typy, ktoré by každý týždeň chodili do kina či pravidelne do kaviarne alebo reštaurácie. Takže z toho hľadiska, že by sme voči mestu prišli o nejaké nevidané možnosti, žiadnu dramatickú zmenu nevidíme. No a aké sú vlastne Bánovce mesto? **Ako hodnotíte kultúrny život v obci, prípadne máte neaké návrhy, ktoré by sa dali zrealizovať a tak zvýšiť/zlepšiť komunitné spolunažívanie?**

Kultúrny život sa nám zdá dostatočne bohatý

Rodina Kluvánkových

aj tu v Žitnej-Radiši. Možno až natoľko, že množstvo akcií ani nestíhame. Máte tu pochovávanie basy, stavenie mája, kultúrne vystúpenia rôznych súborov, veľkou akciou je futbal ale celkom milým zvykom je aj sobotňajší guláš. No a radi spomíname aj na vystúpenia detí zo škôlky. To boli veľmi

milé akcie. Celkovo sa náš kultúrny obzor príchodom sem rozšíril. Teraz totiž môžeme využívať kultúrny život v Bánovciach aj kultúrny život tu.

Peter a Anna Kluvánkovi

Foto z archívu rodiny Kluvánkových

Letné kino v našej obci

Dňa 21.6.2014 sa v našej obci po prvý krát konalo Letné kino. Celá akcia sa niesla pod názvom Letný filmový večer, ktorý prebiehal už od 18:30 hodiny. V rámci Slovenského inštitútu mládeže – IUVENTA a Európskej únie prebiehala realizácia môjho malého projektu Komprax (Kompetentný pre prax). Projekt bol určený najmä pre deti, ktoré si pred premietaným filmom mohli zlepšiť svoju kreativitu a schopnosti.

Pripravené boli pre ne rôzne aktivity, napr. maľovanie obľúbenej rozprávkovej postavičky, modelovanie z plastelíny, hľadanie strateného pokladu. Zo športových aktivít si deti zmerali svoje sily v mini futbale či štafetovom behu. Po hrách sa deti konečne dočkali vytúženej rozprávky. Premietali sme animovaný film s názvom Príserky univerzita, z ktorého mali deti radosť a pobavili sa. Vo večerných hodinách si prišli na svoje aj rodičia, pre ktorých sme mali taktiež pripravený film. Som rada, že počasie nakoniec vydržalo a celá akcia prebehla v poriadku. Veľké Ďakujem patrí Obecnému úradu, Zväzu žien, ale aj všetkým ostatným, ktorí mi pomáhali pri realizácii. Dúfam, že sa Vám letné kino páčilo a budem rada, keď sa podobná akcia ešte bude opakovať.

Autor, foto: Aneta Kušnierová

Pozdrav z Rodosu

Naša redaktorka Denisa Ďurčová už pár týždňov praxuje na gréckom ostrove Rodos. Zo slnečného Grécka nám poslala článok a pár fotiek:

Som študentkou hotelovej akadémie a ako tretiaci máme príležitosť ísť na 5 mesačnú prax na Rodos. Ja som ju využila. Po prezentácii nasledovali pohovory a po nich nám prišli výsledky. Zobrali ma, a vybavovačky mohli začať. Päť mesiacov je dlhá doba, ale keď človek chce zvládne to. Nevrávim, že je to ľahké, pretože byť odlúčený na 5 mesiacov od rodiny, priateľov a všetkého čo ma k Slovensku, ale aj k rodnej dedine ľahá je naozaj ťažké. Po príchode sme mali 2 týždňovú skúšku. Vystriedali sme sa vo všetkých baroch, až kým nás nezaradili na miesta, kde budeme robiť celých 5 mesiacov. Niektorí sú v baroch iní v reštaurácii. Náš hotel je zameraný na rodiny s deťmi a klientelu tvoria Angličania, Škóti, pár Rusov a Poliakov. Náš hotel je skvelým miestom na zdokonalenie sa v anglickom jazyku. Už mám mesiac a pol za sebou, roboty je tu vyše hlavy a teploty tu dosahujú 40 stupňov. More máme blízko, a každý týždeň máme 1 deň voľno, prečo to teda nevyužiť a nenavštíviť pláž a more. Posielam par fotiek a pozdravujem z Rodosu ©

Autor, foto: Denisa Ďurčová

Knižnica v novom šate

V rámci realizácie projektu Komprax sa v súčasnosti maľujú priestory Obcej knižnice. Bolo to už prepotrebné a všetci sa tešíme na jej nový vzhľad. Po vyprázdnení všetkých regálov, skriň a zásuviek okrem kníh vznikla aj celkom pekná zbierka starých novin a časopisov z rokov 1967 – 1990 (Slovenka, Svet socializmu, Dievča, Kamarát, Socialistický dnešok, Hlas ľudu, ale aj Sovetskij Sojuz v ruštine). V prípade záujmu majú čitatelia možnosť porovnať obsah a formu tlače vtedy a dnes.

Z tejto zbierky ma zaujal náhodne objavený starý kreslený vtíp (uverejnený v denníku Pravda 29. 7. 2003), ktorý sa viaže k obdobiu vzniku česko – slovenskej federácie v roku 1968. Vtedy Slovensko zachvátila eufória v duchu: „Keď si mohli Česi zo zbierky postaviť nové Národné divadlo, my zo zbierky postavíme vo Vysokých Tatrách Alweg.“ Spontánne sa rozbehla celonárodná zbierka na slávny tatranský Alweg.

Alweg bol typ rýchlostnej jednokoľajovej železničnej dráhy vedenej nad úrovňou terénu po betónových pilieroch, niečo ako vonkajšie metro, vtedajší vrchol koľajovej techniky. Rýchlosť súpravy mala dosahovať až 100 km/hod.

A tak sa zbieralo. Prispievali závody, organizácie i obyčajní ľudia.

Celé to dopadlo tak, že po určitom čase sa zbierka zastavila a dovtedy vyzbierané prostriedky sa stratili nevedno kam (na Slovensku nič zriedkavé).

Projekt Alweg nebol nikdy realizovaný.

Ale vtíp zostal.

Autor: Alena Kušnierová knihovnička Obcej knižnice

Smoliar Ivan

Život je plný príhod, smutní hrdinovia sú bežní ľudia. Prvý aprílový víkend 5-6. 2014 za veľkého záujmu sa konala poľovnícka výstava trofejí v Kšínnej. Autor iskrivej básničky určite netušil (ktorá by mimochodom nevznikla) ako skončí výlet do rodnej obce. Zrodil sa tak spoločný návrh vo vlaku z Trenčína do Bánoviec uverejniť tento príspevok. Autor má 70.rokov, čistú myseľ, životné skúsenosti, pomoc bližnému je mu vrodená. Identitu autora pre pokoj v rodine uvádzam v iniciálach. Nepublikovaný postreh zo života sme vytiahli zo šuflíka, je zdrojom poučenia, napokon posúďte sami.

Pomáhať a chrániť

Prvú sobotu v mesiaci apríli, dožil sa Ivko na bicykli zlej chvíli.

Hlavnou príčinou všetkému bol, v jeho tele „ancikrist – diabol“ alkohol.

Celý deň som pomáhal priateľovi v pivnici, a tam vkradli sa do môjho tela zbojníci.

Ako sa po celý deň pracovalo, popri tom sa aj vínečko popíjalo.

Na konci dňa vzkrsla v Ivkovi myšlienka, navštíviť v Kšínnej výstavu parožia z jelenka.

A tak hneď na svojho tátošika Ivko sadá, a ani len netuší, že sa tým stala veľká zrada.

Keď prišiel do Žitnej na rázcestie, tam ho stretlo toto veľké nešťastie.

Situácia nebola pre neho sladká, lebo ho zastavila policajná hliadka.

Ihneď mu začalo v srdiečku prudšie ťukať, keď mu kázal policajť do prístroja fúkať.
 Policajť sa ku mne veľmi slušne správal, čo z toho, keď mi ihneď vypísaný papier podpisovať dával.
 Zmúdreľ Ivko pritom rýchlo a rázom, „nemal som ísť na bicykli, ja starý blázon“.
 Kontrola dopadla u neho nemile, lebo prístroj ukázal aj nejaké promile.
 Nevyhovárал sa on ako herec Labuda, ale o to viac ho mrzí táto ostuda.
 Čo sa stalo, už sa neodstane, nech to vezme ďas.
 Ivko sľubuje „bolo to po prvý a posledný raz!“ , lebo to asi nebude lacný špás !!!!

Autor: I. A.

Zostavil, foto: Kohút Jaroslav st.

Expert na kuny

Žijeme si medzi horami, kľudne, pokojne, občas nás navštívia kuny lesné...po ich návšteve a hlavne, keď sa im u nás zapáči, máme po kľudnom a nerušenom spánku.

Už 25 rokov máme na povale najomníčku, kunu lesnú. Skúšali sme rôzne rady a zaručené návody ako sa jej zbaviť, no nedarí sa nám... Občas sa vyskytnú aj dve, keď si privedie partnera a my máme rušné noci, neskôr aj dni, keď sa vyliahnú mladé. Túto jar sme menili odkvapové rúry a dostali sme sa k hniezdu v podkroví. Hniezdo sme spálili...kuna sa smutne prizerala spoza škáry. Chvilku sme mali pokoj. Priviezli nám drevo a kuny si spravili snem... alebo seánsu, bolo ich zopár a nechali nám na múriku odkaz, že to nevzdali.

Autor: Erika Škultétyová

Ako ďalej, žitňanský futbal ?

Naše futbalové mužstvo pôsobiace v II. triede okresu Bánovce nad Bebravou skončilo v uplynulom ročníku na 10. priečke, keď pod ním zostali iba Horné Naštice a Kšinná.

Letná prestávka iste každému dobre padne nielen na oddych od futbalu, ale hlavne na prípadné doplnenie a posilnenie hráčskeho kádra. Na aktuálne problémy sprevádzajúce naše mužstvo sme sa spýtali súčasného trénera **Dušana Duranziu**:

Ako si spokojný s umiestnením v uplynulom ročníku?

Keď som preberal toto mužstvo, tak sa potáčalo na poslednom mieste so ziskom štyroch bodov a vzhľadom na to, že káder sa postupne oslaboval a ku koncu sme sa schádzali len tak – tak jedenásti, považujem to za malý zázrak, že sme to vytiahli zo samého dna aspoň na tú 10. priečku. Na deviate Ruskovce nám pri rovnakom počte bodov chýbali v skóre o dva strelené góly viac.

Ktoré zápasy ti utkveli v pamäti?

Náš najlepší zápas sezóny sme hrali vo Veľkých Hostiach, kde sme vyhrali 4:0. Bolo to však tým, že všetci naši hráči v tomto zápase makali, behali, nahrávali si, vyhrávali osobné súboje – a výsledok sa zákonite musel dostaviť. Tento zápas urobil na mňa suverénne najlepší dojem.

S ktorými hráčmi si bol spokojný, od ktorých si naopak čakal viac?

Jediný, kto znesie moju absolútnu spokojnosť je obranca Marek Michale, nielen za jeho celkový prístup k futbalu, ale hlavne za to, že vždycky zahral to, čo sa od

neho očakávalo.

Stále výborný je aj Tomáš Dúbravka, ktorý sa však v niektorých zápasoch trochu strácal, ale musím povedať, že to bolo aj tým, že si nemal s kým hrať. Z ostatných hráčov má každý menšie či väčšie rezervy a každý sa má ešte kde zlepšovať. Máme hráčov, ktorí sa môžu snažiť ako chcú, nikdy nebudú vyčnievať z priemeru a naopak určití talentovaní chlapi by mohli byť omnoho lepší, keby v prvom rade oni sami mali záujem svoj talent cibriť.

Lenže to by chcelo samozrejme chodiť pravidelne na tréningy, dodržiavať aspoň trochu životosprávu, nepiť alkohol aspoň deň pred zápasom, čo niektorým našim hráčom robí ťažkosť. Potom sú také aj tie výkony na ihrisku. Napríklad zápas vo Veľkých Držkovciach sme mohli pohodlne vyhrať, tak ľahký súper to bol, keby sme sa nezišli sotva jedenásti a polovica z toho bola ešte pod vplyvom, alebo po riadnej opici. Toho zápasu bola škoda, tam sa minimálne bod mohol spraviť.

V čom sú rezervy mužstva?

Je ich niekoľko a sú to všetko tie isté, ktoré nás kvária už niekoľko rokov. V prvom rade tréningová morálka a tie všetky veci okolo nej, ktoré som už spomínal. Ďalej dochádzka na zápasy. Z 25 členného kádra sa nás schádza sotva toľko, aby sme to odohrali, boli zápasy že nebolo koho strieďať. A v každom zápase iná zostava, pretože musím postaviť toho, kto príde. S výnimkou zápasu vo Kšinné, kde bolo 15 hráčov. To je ďalší problém, na hráčov chýba tlak situácie že pre silnú konkurenciu sa nemusia dostať do

zostavy. Tým stráca hráč motiváciu na seba pracovať, pretože vie, že mu stačí prísť a bude hrať.

Počítame s nejakými posilami v priebehu letnej prestávky?

Tieto veci sú momentálne ešte všetky v štádiu riešenia. Samozrejme že by sme sa chceli posilniť, ako iste viete, našou najlepšou možnosťou ako získať nových hráčov vždy bol a je Uhrovec, ale nie sme sami, ktorí po nich pasú, ruky naťahuje Kšinná i Horné Naštice, uvidíme čo z toho nakoniec bude. Ešte viem, že o Tomáša Dúbravku prejavili záujem Dežerice, na polročné hostovanie, to tiež ešte nie je doriešené, nechcem byť zlým prorokom, ale možno sa skôr oslabíme, ako posilníme.

Počuli sme o pripravovanom projekte futbalovej spolupráce Uhrovca a Žitnej-Radiše. O čo by malo ísť?

Je pravda, že sa o tom už niečo povedalo, jedná sa o to, že žitňanské mužstvo by prešlo pod Uhrovec a tvorilo by akési uhrovské béčko. Hrávalo by sa na ihrisku u nás, a pre diváka by to bolo iba dobré. A určite aj pre nás. Prvé rozhovory už prebehli, ale konkrétne riešenia prídu až cez zimnú prestávku, ktorá je dlhšia, v každom prípade do jesennej časti nastupujeme ako Žitná-Radiša.

Ako bude prebiehať letná príprava?

Začíname trénovať už piatok (11. 7.) a v rámci letnej prípravy sa zúčastníme dvoch turnajov, v Podlužanoch a v Uhrovci.

Čo by sa malo zmeniť, aby sme nekončili na chvoste tabuľky.

Jednoznačne by sa mala zvýšiť

konkurencia v mužstve. To, čo som už spomínal. Iba tak možno donútiť týchto hráčov, aby brali futbal vážne, iba tak sa aj zo slabého hráča dá niečo vykreslať, iba tak sa dá naplno pracovať z mužstvom.

A je dôležité, aby sme nezaspali začiatok sezóny. Keď už po pár zápasoch pozeráte na ostatných zospodu, je to veľmi zlé. Aj na jar, keď ste suverénne poslední. Táto súťaž nie je veľmi silná, pravda s výnimkou Pečenian a Dežeríc a ja tvrdím, že by sme v nej pokojne mohli hrať stred tabuľky. Žiaľ v

našom kolektíve nemá kto zaveliť do boja, potiahnuť mužstvo v ťažkých chvíľach. Často sa zosypeme už po prvom inkasovanom góle. Možno okrem obrany máme problém na každom poste a najviac nám chýba dobrý útočník – zakončovateľ.

Takže aké sú tvoje ambície?

Som realista a nedávam si ružové okuliare. Poviem to tak, ako to je. Bude malý zázrak, ak sa v nastávajúcej sezóne opäť nebudeme pohybovať na chvoste tabuľky. Na druhej strane netvrdím, že to nie je nemožné.

Veľa bude záležať v prístupe hráčov.

Zaželajme spoločne žitňanskému futbalu, aby sa mu darilo, aby opustil posledné priečky tabuľky a aby hráči prinášali radosť svojimi výkonmi a výsledkami nielen sebe a vedeniu, ale hlavne fanúšikom a priaznivcom. Ako povedal tréner, bude to ťažké, ale nie nemožné.

Za rozhovor poďakoval Ivan Kušnier

Dobrovoľní záchranári v akcii

Jedinečný zážitok, super ľudia, trochu nervov a hlavne veľa smiechu. Tak by som zhrnula víkend v Nitre, účasť na XXII. Ročníku Memoriálu MUDr. Vladimíra Harineka.

Pre tých, čo o niečom takom ešte nepočuli (a myslím, že takých ja vás dosť), je to celoslovenská súťaž dospelých v poskytovaní prvej pomoci. Ak vám nesedí môj vek so slovom dospelý, máte recht. A tak sme vytvorili celkom dva tímy za územný spolok SČK Topoľčany. Jeden tím bol plne neplnoletý, teda sa zúčastnil nesúťažne a druhý bol súťažný. Vôbec sme netušili, do čoho ideme a mysleli sme si, že to ani po pol ročnej príprave nezvládneme. Ale všetci sme vedeli, že tam nejdeme vyhrať. Išli sme nabráť nové skúsenosti.

Jedno družstvo má šesť členov. Ten najvýrečnejší člen je kapitán (tentoraz som to bola ja), ďalej sú v tíme štyria členovia a jeden náhradník.

Je 28. Jún, približne tri hodiny poobede. Niektorí doma plačú kvôli vysvedčeniu, iní ho už spálili, a my cestujeme do Nitry. Už asi tušíte, že nie do divadla. Hoci keď už sme pri tom, práve pred divadlom sa konalo otvorenie celej súťaže. Po príhovoroch a prednesení sľubu fair play nám zaspievala Eva Pavlíková, známa slovenská herečka. Druhý tím nám dal ešte zopár rád, keďže dvaja

ich členovia sa minulý rok zúčastnili na tejto súťaži a obsadili úžasné 2. Miesto.

Po štyroch hodinách spánku sme šli súťažiť. Čakal na nás vyše 6 kilometrový okruh po Nitre s 24 stanovišťami. Desať stanovišť so zraneniami a štrnásť oddychových. Ako prvá nás čakala kardiopulmonálna resuscitácia na figuríne 10 minút. Celkom sme sa zadýchali ☺.

Druhé stanovište bolo celé po anglicky, čo bolo namáhavé. Ale keď už sme ako-tak vyrozumeli, že jedna má cukrovku, druhý

epilepsiu a tretí úpal, tak sme narazili na najťažšiu prekážku. Volanie záchranky po anglicky. Bolo to veľmi smiešne asi, lebo všetci sa nám smiali. Na každé stanovište sme mali presne 10 minút a musím pochváliť organizátorov, naozaj sa to dodržiavalo, všetko klapalo. Ošetrovali sme dvoch zavalených robotníkov, rezné rany, dohryzené nohy od psa, odrezané prsty, alergickú reakciu, popáleniny, infarkt, zlomeniny od výmyslu sveta... a mnoho ďalších zranení. Už asi po piatom stanovišti sa mi chcelo plakať od nervov a únavy. Všetky situácie boli namodelované veľmi reálne a aj figuranti to reálne zahráli.

Máme aj vtipné zážitky. Najvtipnejšie stanovište bolo to, kde bol jeden opitý, druhý sftovaný a tretia, čo pojedla halucinogénne huby a videla klauna (ten klaun tam aj reálne bol). Samozrejme sme ošetrovali aj klauna, hoci to bola len halucinácia. Potom si vymyslela, že je lietadlo a začala nám utekať a všetci sme ju naháňali. Keď som jej povedala, že lietadlo musí aj pristáť, konečne si sadla. Potom nás naháňal opitý muž s nožom. Mali sme sa schovať a volať políciu, no namiesto toho sme sa naňho vrhli a odzbójili. Chudák ani nevedel ako sa volá. Ďalšia vtipná situácia nastala, keď členka nášho tímu diagnostikovala spadnutému horolezcovi odumreté nohy. Rozhodcovia veľmi potláčali úsmev. Jedného zraneného sme pre istotu ani nenašli.

Aj keď sme na každé stanovište šli s úsmevom a hlavou hore, opak bol pravdou. Naozaj to bolo namáhavé a v niektorých situáciách sme si nevedeli poradiť. O všetkom rozhodoval kapitán, teda ja, a to bolo fakt na nervy. Nevedela som čo skôr, či volať políciu, či ošetrovať, či zabezpečiť prostredie. Nakoniec sme ale súťaž dokončili, hoci sme urobili veľa chýb. Dôležité ale pre nás bolo sa zúčastniť. Znie to ako kliše, ale je to naozaj tak. Nalepilo sa na nás niečo nové a veľmi

užitočné. Vedieť si poradiť so zraneniami je dôležité.

Hoci sme boli nesúťažne, v celkovom poradí by sme obsadili 20. Miesto z celkom 24 zúčastnených. Druhé topolčianske družstvo skončilo ôsme. Možno si poviete, že je to nič moc, ale ja som rada, že sme neskončili poslední. Vzhľadom na to, že sme sa zúčastnili prvý raz a vzhľadom na vek je to celkom úspech. Na túto súťaž chodia totiž oveľa skúsenejší a starší ľudia.

Som rada, že som sa mohla zúčastniť tejto súťaže, hoci bola náročná, veľa som sa naučila. Len dúfam, že nikdy v živote sa neocitnem v situácii, kde by som to musela využiť.

Tím číslo 1 – Súťažné: Jana Števková, Nikola Slobodová, Dominika Valachová, Andrea Bajzíkova, Michal Jaško a Mária Žatková

Tím číslo 2- Nesúťažné: Aneta kušnierová, Milan Pokrývka, Terézia Ládiová, Ema Kušnierová, Eva Krčová a Karin Koková

Autor: Ema Kušnierová, foto z archívu Emy Kušnierovej

Ema, na konci je rezeň!

Hasičský šport. Pre niekoho možno neznámy pojem, pre mňa však osem rokov tréningov, smiechu, víťazstiev, ale aj prehier.

Priviedol ma k tomu ocino

Dobrovoľný hasičský zbor je najsilnejšou organizáciou v našej dedine. Keď som bola malá, každé dieťa chcelo byť dobrovoľným hasičom, chodiť po súťažiach a nadrapovať sa s hadicami. Mňa k tomuto športu dovedol ocino, bol predseda zboru a všetok čas venoval príprave deciek na súťaže.

Keď som mala päť rokov, bola som sa po prvý raz pozrieť na hasičský tréning. Pamätám si to, akoby sa to stalo včera. Pýtala som sa vtedy ocina, kedy už konečne budem aj ja hasičkou. Povedal, že musím ešte veľa papať, lebo hasičky sú silné baby. Čakala som tri roky, kým som sa stala členkou tímu.

Katastrofálna prvá súťaž

Prišla prvá súťaž, a to vám môžem odprisať, že to bola katastrofa. Osem malých 7-9 ročných dievčatiek sa trápilo so

spájaním hadíc. Teraz už viem, že nikto neočakával veľkolepé výsledky, pretože sme boli malé. Po odštartovaní som sa rozutekala, ako som najlepšie vedela a niesla som dve hadice, ktoré dokopy vážili toľko, čo ja. Pätnásť metrov som nejako odbehla a začala som spájať hadice. Snažila som sa, ale čo z toho, keď moja malá ruka neobčiahla celú hadicu? Ale aj to sa nakoniec podarilo a potom sme čakali, kým vystrekne voda. Dve sme ležali na tej hadici, aby sme ju udržali, pretože tlak bol silný. Muselo to vyzeráť veľmi smiešne. Hoci sme neboli prvé, zožali sme najväčší potlesk. Asi sme pôsobili milo. Teraz už na to síce spomínam so smiechom, ale viem, že som vtedy plakala. Kvôli neúspechu.

Áno, bolo to s nami ťažké

Odvtedy prešlo zopár rokov a v sieni slávy sa už blyštia aj

naše poháre. Veľa tréningov a veľa nervov nás stálo, kým sme sa začali umiestňovať na prvých priečkach všetkých súťaží. A hlavne, kým sa nás ostatné tímy začali báť. Na hasičskom sú najdôležitejší ľudia. Pokiaľ nie sú všetci v družstve kamaráti, je to o h... Vždy som sa snažila spolupracovať a každému vyhovieť, hoci to bolo ťažké. Som vďačná hlavne ľuďom, ktorí viedli tréningy. Viem, že to s nami bolo ťažké, pretože odvrávanie bolo súčasťou každého tréningu. Ale po každej hádke sme sa uzmierili a boli sme ešte viacej zapálení, než predtým. Alebo skôr, nech sme boli akokoľvek rozhodnutí, nadávanie na rozhodcov nás spojilo ☺ .

O úspechoch a kačkách

Za najväčší úspech považujem víťazstvo Ligy mladých hasičov a minuloročné

4. Miesto na krajskom kole v kategórii dorasteniek. Tam sme sa konečne stretli aj s inou konkurenciou, než z bánovského okresu. Aj keď sme sa snažili, ten beh... S behom boli vždy problémy, všetky bežime ako také malé kačičky. Môj beh sa nezlepšil ani keď na mňa všetci kričali: „Ema! Na konci je rezeň!“ Na tej súťaži sme dali zo seba naozaj všetko a zároveň sme pochopili, že máme ešte čo robiť, aby sme sa vyrovnali ostatným. Ale teraz to už nie je, ako predtým. Hlavne generačná výmena spôsobila, že tento rok sa nám bohužiaľ nepodarilo ani len dokončiť útok.

O pár rokov budem už aj ja (dúfam) hrdo nosiť hasičskú uniformu. Možno nie až tak preto, že by ma to bavilo, ale tá uniforma je naozaj pekná.

Autor: Ema Kušnierová

DHZ V NAŠEJ OBCE INFORMUJE

DOTÁCIE DHZ PRE ROK 2014

V minulom vydaní novin sme Vás informovali o tom, že náš Dobrovoľný hasičský zbor si podal žiadosť o udelenie štátnej dotácie na zabezpečenie schopnosti a vybavenosti dobrovoľných hasičov poskytnúť pomoc alebo vykonať prvotný zásah v prípade požiaru alebo živeľnej katastrofy.

Teraz Vám môžeme s potešením oznámiť, že ku dňu 16.6.2014 nám bola táto požiadavka sekretariátom Dobrovoľnej požiarnej ochrany schválená a náš zbor získal príspevok vo výške 2000 €. Zároveň sme tým boli zaradení do celoplošného rozmiestnenia síl a prostriedkov Dobrovoľných hasičských zborov pre rok 2014.

V týchto dňoch sú už schválené dotácie na našom účte.

Tieto musia byť použité na zabezpečenie materiálno-technického vybavenia hasičského zboru (t.j. zásahové hadice, čerpadlá a pod.), na osobné

ochranné pracovné prostriedky pre DHZ (zásahové obleky, rukavice, prilby) a odbornú prípravu členov. Peniaze nemôžu byť použité na nákup súťažného náradia alebo ako štartovné na súťažiach.

Dňa 22.6. sme v zbrojnici vykonali inventúru majetku obecného úradu v správe nášho zboru a tiež majetku DHZ, po ktorej sme predbežne rozhodli, na čo použijeme dotácie. O tom, čo za získané peniaze nakúpime, rozhodnú cenové ponuky jednotlivých predajcov hasičského vybavenia.

Finančné dotácie musia byť použité do 31.8.2014.

Michal Hanko, predseda DHZ Žitná-Radiša

Súťaže v roku 2014

LIGA MLADÝCH HASIČOV 1. KOLO

V sobotu 26. 4. 2014 sa na športovom ihrisku v obci Bystričany uskutočnilo 1. kolo Ligy mladých hasičov. Liga je 5 - kolová a náš DHZ má do tejto ligy prihlásené jedno družstvo dievčat. V 1. kole sa súťažilo v disciplínach útok CTIF a vodný útok. Pretek jednotlivca bol pre nepriaznivé počasie zrušený. Naše družstvo dievčat dosiahlo tieto výsledky:

Tabuľka 1. kola

DHZ	Požiarň útok CTIF			Požiarň útok s vodou			Výhod. body	Čas celkom	Poradie	Body
	čas	tr.body	čas spolu	čas	tr.body	čas spolu				
Žitná - Radiša	58,31	0	58,31	19,16	0	19,16	-8	69,47	1	12
Bystričany	61,82	0	61,82	20,44	0	20,44	-4	78,26	2	10
Horná Ves	82,83	10	92,83	22,11	0	22,11	-12	102,94	3	8

Súťaže sa zúčastnili tieto členky hasičského družstva: Bianka Hanková, Alžbeta Bežová, Marcela Bašková, Dorotka Jankeje, Magdaléna Bežová, Hanka Duchová, Radka Mišinová, Terka Hanková, Adelka Škorcová

Nácviky viedli: Ing. Vladimír Dúbravka, Michal Hanko, Ivan Kušnier

Ivan Kušnier

Okresné kolo - PLAMENĽ 2014

V sobotu 17.5.2014, sme sa v obci Nedašovce zúčastnili s 2 družstvami okresnej súťaže hry PLAMENĽ.

5 členný zmiešaný "baby tím", v kategórii chlapcov zabol štafetu 4x50m za 91,43s. Vodný útok sa im však nepodarilo dokončiť. Pravý prúd nestihol dobehnúť na nástrekovú čiaru a z veľkej vzdialenosti nemohli zhodiť terč. Družstvo sa však nevzdalo a presunulo všetky útočné sily na posunutie pravého, vodou zaplneného, vedenia k nástrekovej čiare. V snahe dokončiť so ct'ou ich nemohlo nič zastaviť, iba nedostatok vody v nádrži. Keďže išlo o baby tím, ktorého vekový priemer si dovoľím odhadnúť na 7 rokov, zožal od všetkých obrovský potlesk za snahu a bojovnosť. Celkovo sa umiestnili na predposlednom mieste.

Zloženie baby tímu: Bibiana Lašaková, Natália Lašaková, Samuel Adame, Dominik Slovák, Nikolas Filo.

Veľké postupové nádeje sme vkladali do 8 členného družstva dievčat. Začali sme už zimnou prípravou, v sále kultúrneho domu. Na dievčatách bolo vidieť, že chcú niečo dokázať. No zhodou náhod, nám dve dievčatá, pár dní pred súťažou ochoreli. Súťaže sa bojovne a pre kolektív zúčastnili. Večer pred súťažou však ochorela ďalšia. Tú sme už museli nahradiť, no nacvičiť takú zložitú disciplínu ako požiarň útok s prekážkami medzinárodný (pozmenený CTIF útok), bolo nereálne. Simona sa tejto úlohy náhradníčky zhostila bravúrne, bez okolkov. V sobotu ráno pred súťažou sme docvičili úvaz na prúdnicu a rozťahovanie časti hadicového vedenia cez prekážky. Na súťaži sa jej však, kôli nedostatku skúsenosti, hadica zle rozvinula a nedovolila jej prekonať vodnú priekopu bez prešľapu. Dievčatá v ideálnom zložení mali na postup. No aj v takomto, dovoľím si povedať "oslabenom a doplnenom" zložení, boli konkurenciou, pre ich súperky. Neskúsenosť, únava z choroby a nedostatok času na prípravu náhradníčky sa podpísali na požiarňom útoku s prekážkami, kde dievčatá najviac stratili. Mne z pozície vedúceho hasičskej mládeže v obci a trénera je nutno povedať len toľko: Dievčatá, prilby na hlavy, náradie pripraviť a pripraviť sa, pozor, vpred k nastávajúcím súťažiam, kde máte ešte čo dokázať.

Zloženie 8 členného družstva dievčat: A. Bežová, H. Duchová, B. Hanková, S. Súkenniková (M. Bašková), A. Škorcová, R. Mišinová, T. Hanková, M. Bežová.

V preteku jednotlivca **Magdaléna Bežová získala 1. miesto** v kategórii mladších dievčat.

Ing. Vladimír Dúbravka

LIGA MLADÝCH HASIČOV 2. KOLO

Dňa 1.6.2014 sa naše družstvo dievčat zúčastnilo 2. kola ligy mladých hasičov, ktoré sa konalo v našej obci. Kôli zle nameranému poslednému úseku štafety 400m, sme následne opakovali. Dievčatá nezvládli druhý opravný pokus štafety 400m. Získali 20 trestných sekúnd a taktiež stratili, pri oprave 2 nesprávne prekonaných prekážok. Počul som názory, že sme nemali nechať dievčatá bežať ihneď opravný pokus. S dievčatami som sa na nasledujúcom tréningu porozprával o tomto nezvládnutom pokuse. Väčšina z dievčat bola za okamžité opakovanie. Taktiež na iných súťažiach učíme dievčatá, aby boli schopné odsúťažiť kedykoľvek, aj po chybnom pokuse. Druhý názor bol, že nikdy nemôžeme ísť ako prvý, akoby to bolo naše nešťastné číslo, kedy sa nám nedarí. Vo chvíli výberu štartovného čísla boli k dispozícii už len 1. alebo jedny z posledných čísel. Prišlo mi vhodné štartovať ako prvý, keďže sme boli organizátormi tohto kola.

Tabuľka 2. kola

DHZ	Štafeta 400m			Požiarň útok s vodou			Výhod. body	Čas celkom	Poradie	Body
	čas	tr.body	čas spolu	čas	tr.body	čas spolu				
Bystričany	90,65	0	90,65	18,48	0	18,48	-4	105,13	1	12
Horná Ves	102,40	0	102,40	30,69	0	30,69	-16	117,09	2	10
Žitná - Radiša	111,56	20	131,56	20,25	10	30,25	-8	153,81	3	8

Magdaléna Bežová získala v preteku jednotlivca v kategórii mladších dievčat dve prvé miesta. Aj za odložené 1. kolo, aj za aktuálne 2. kolo.

Ing. Vladimír Dúbravka

LIGA MLADÝCH HASIČOV 3. KOLO

Dňa 7.6.2014 sa naše družstvo dievčat zúčastnilo 3. kola ligy mladých hasičov, ktoré sa konalo v obci Horná Ves. Výsledky sme dosiahli nasledovne:

DHZ	Požiarny útok CTIF			Požiarny útok s vodou			Výhod. body	Čas celkom	Poradie	Body
	čas	tr.body	čas spolu	čas	tr.body	čas spolu				
Bystričany	50,93	0	50,93	20,59	0	20,59	-8	63,52	1	12
Žitná - Radiša	66,13	0	66,13	18,00	0	18,00	-8	76,13	2	10
Horná Ves	103,20	30	133,20	N	-	N	-16	-	3	8

Celkové poradie po 3. kole: 1. Bystričany - 34b, 2. Žitná - Radiša - 30b, 3. Horná Ves - 26b

Ing. Vladimír Dúbravka

OBVODOVÉ a OKRESNÉ KOLO PREVIEROK PRIPRAVENOSTI DHZ 2014

Dňa 7.6.2014 sme sa zúčastnili obvodového kola previerok pripravenosti v Miezgovciach. Kola sa zúčastnilo z našej obce družstvo mužov nad 35 rokov, mužov a dorasteniek.

Muži nad 35 rokov (6 družstiev):

1. Miezgovce - vú: 23,92s
2. Brezolupy - vú: 24,64s
3. Žitná - Radiša - vú: 26,52s

Dorastenky (1 družstvo)

Žitná - Radiša - nedokončili vodný útok

Muži šport (8 družstiev):

1. Dolné Ozorovce - vú: 16,76s štaf: 80,64s = 97,4s
2. Chudá Lehota - vú: 18,97s štaf: 86,86s = 105,83s
3. Nedašovce - vú: 24,58s štaf: 90,86s = 115,44s
6. Žitná - Radiša - vú: 20,4s (disk.) štaf: 86,11s = D

Muži klasika (12 družstiev)

1. Uhrovské podhradie - vú: 24,6s štaf: 81,36s = 105,96s
2. Uhrovec - vú: 27,07s štaf: 82,46s = 107,53s
3. Slatina nad Bebravou 2 - vú: 22,9s štaf: 95,93s = 118,93s

„Pri tejto príležitosti sa chcem ospravedlniť hlavne kolektívu mužov, ale aj celému DHZ v obci, za odpadnutý kôš na vodnom útok v dôsledku čoho sme boli diskvalifikovaný. Myslel som, že ho mám naskrutkovaný, no pri dotyku s vodou odpatol. Ešte raz prepáčte.“ Ing. Vladimír Dúbravka.

Dňa 14.6.2014 sme sa zúčastnili okresného kola previerok pripravenosti vo Veľkých Chlievanoch. Kola sa zúčastnilo z našej obce družstvo mužov nad 35 rokov, kde obsadilo 2. miesto s časom vodného útoku 26,61s. Uhrovské podhradie v klasickej kategórii obsadilo 3. miesto z 8 družstiev.

Ing. Vladimír Dúbravka

CELOSLOVENSKÉ KOLO HRY MLADÝCH HASIČOV PLAMEŇ 2014

V piatok 4.7.2014 v poobedných hodinách som zdolaním 120 km smerom na juh odštartoval svoju účasť na celoslovenskom kole hry mladých hasičov PLAMEŇ 2014. Súťaž bola dvoj dňová od 4. do 5.7.2014 v Hurbanove. Ja osobne som bol delegovaný ako rozhodca a týmto pár vetami by som vám rád priblížil ako súťaž prebiehala. V prvom rade organizácia bola bezchybná. Spolupráca mesta s DHZ a jeho podpora bola niekoľko krát verejne vyzdvihnutá. V piatok po ubytovaní v stredoškolskom internáte a vybavení papierovačiek som sa vybral na futbalový štadión v Hurbanove vzdialený približne 2km. Tu sa už odohrávalo plnenie táborevej olympiády, ktorá spočívala v plnení 15 disciplín. Každá disciplína trvala 3 min. a súťažilo celé družstvo. Išlo napríklad o spájanie hadíc, hod kriketovou loptou do piesku, skoky vo vreci, slalom s pneumatikou, zrážanie kolkou s hadicou, prenos vody, Táto olympiáda bola vyhodnotená samostatne v sobotu na záverečnom vyhodnotení. Po odsúťažení všetkých družstiev nasledovala porada vedúcich, večera a porada rozhodcov. Na porade rozhodcov som bol určený za časomerača na štafete 400m s prekážkami.

V sobotu od rána prišli na rad hlavné disciplíny požiarny útok s prekážkami - medzinárodný a štafetový beh na 400m s prekážkami - medzinárodný. Obe tieto disciplíny mali tento rok premiéru. Ide o prispôbený predchádzajúci požiarny útok CTIF a štafetový beh na 400m pre medzinárodnú účasť. Zmeny neboli extrémne, dovolím si povedať, že minimálne. Pri štafetovom behu na 400m boli vypustené niektoré prekážky a nahradené boli čisto bežeckými úsekmi. Pri požiarnom útoku s prekážkami pribudli súťažiacim nosiče na hadice, hadice dĺžky 10m boli nahradené hadicami dĺžky 15m, kôli čomu sa upravili aj vzdialenosti jednotlivých prekážok. Napriek zmenám súťažné družstvá dosahovali vynikajúce výsledky. Pociťoval som pri niektorých až úžas pri pohľade na ich šprint a ako rýchlo a s prehľadom prekonávali prekážky. Bolo vidieť, že deti majú za sebou mesiace a mesiace nepretržitých tréningov. Niektoré družstvá súťažili nie za mesto, obec, ale za svoju školu. Čo dokazoval aj názov školy v názve družstva.

Podujatie začalo slávnostným pochodom a privedením čiat družstiev z jednotlivých krajov, rozhodcov, vlajkonosičov, veliteľmi čiat spolu s mažoretkami k slávnostnému nástupu. Počas hymny SR boli vstýčované vlajky DPO SR a SR a vypustené balóny vo farbách trikolóry. Nasledovali príhovory primátorky mesta Hurbanovo JUDr. Margity Zemkovej a prezidenta DPO SR PhDr. Ladislava PETHŐ. Po všetkých formalitách a po odpochoďovaní z ihriska, si hlavní rozhodcovia disciplín priviedli a rozdelili rozhodcov k miestu, kde rozhodovali. Závodčí privádzali družstvá k plneniu disciplín. Obe disciplíny prebiehali súčasne v dvoch dráhach. Prvý pokus mali súťažiaci pred obedom, druhý po obede. Asi o 16:30h. nasledovalo slávnostné vyhodnotenie, kde okrem primátorky a prezidenta DPO SR o slovo požiadal krajský riaditeľ HaZZ SR v Nitre, ale aj iní hostia.

V krátkosti aspoň prvé tri miesta: **Kategória chlapci:** 1. ZŠ Hútňická, Spišská Nová Ves, KE (PÚsP medzin: 40,76s, 400m: 71,40s), 2. Šuňava, PO 3. Malý Čepčín, ZA. **Kategória dievčatá:** 1. Šuňava, PO (PÚsP medzin: 42,68s, 400m: 77,52s), 2. Danišovce, KE, 3. Likavka, ZA

Pokiaľ porovnáme časy s našim družstvom dievčat, máme ešte veľa práce pred sebou. Ide však aj o to, že dievčatá na celoslovenskom kole chcú byť najlepšie a trénujú aj vo svojom voľnom čase, či už skupinovo alebo individuálne. Povzbudzujú jedná druhú k lepším výkonom, semé si organizujú tréningy navyše. Nechcem týmto naše dievčatá ponížiť, vôbec nie. Sú šikovné, snažia sa a majú potenciál byť rýchlymi mladými hasičmi. Chcel som len poukazať na to, že sa dá dosiahnuť aj viac. Preto je potrebné aby dievčatá prevzali iniciatívu, začali vo svojom voľnom čase trénovať. Vždy sa nájde niekto, kto im narádie na tréning vydá a ochotne poradí.

Som nesmierne vďačný, za túto skúsenosť a možnosť zúčastniť sa najvyššieho slovenského kola mladých hasičov. Ďakujem všetkým, ktorí sa zaslúžili o to, aby som sa tohto kola zúčastnil. Na záver hasičskému športu tri krát HURÁ.

Autor: Ing. Vladimír Dúbravka, foto: Peter Bracho